

mis . ce . ge . NATION* (IRKLAR KARIŞIMI)California, ABD'nin 31. eyaleti olduktan yaklaşık 150 yıl sonra, California'da oturanlar, hala şu soruyla rahatsızdırlar: Acaba, yerli uluslardan, göçmenlerden, kölelerin çocuklarından ve geçmişi karışık olan milyonlarca insandan oluşan bir eyaletin bu gerçeği ile yaşamayı öğrenebilir miyiz? Soru yeni değil, ama, bugün bütün çok kültürlü tarih öncesi ve tarihi içinde, kültürel açıdan, hiçbir zaman olmadığı kadar çok farklılığı barındıran California'nın sakinleri olarak hala bu soruya bir yanıt bulamadık.

1884'te Helen Hunt Jackson, entrika ve aşk dolu bir melodram olan ve karakterlerinin, Yerli, İspanyol, Meksikalı ve İngilizlerden oluşan 19.yüzyıl ortası California karışımını yansıttığı "Ramona" adlı romanı yazdığında, bu soruya bir yanıt arıyordu. Oyunun baş kişileri olan, yıldızı barışmayan aşıklardan, bir Cahuilla Yerli reisinin "safkan" oğlu Alessandro ile, bir İspanyol toprak soylusunun "melez" evlatlığı Ramona, bu sıralarda California'da baş gösteren ırk çatışmalarının kaderini yaşar.

Jackson, 19. yüzyıl ABD Yerli politikasının ağır bir eleştirisini yazmak istemiş, ama Ramona daha çok California tarihinin "ispanyol döneminin" yeniden keşfedilmesi" olarak ünlenmişti. Ramona'nın uydurma geçmişi, turizm endüstrisi ile emlak alım-satımının çıkarlarına hizmet etmiştir. Roman defalarca basılmış ve 1950'lere değin California okullarında zorunlu okutulmuş, ayrıca üç film uyarlaması olmuş, bir kente, çeşitli sokaklara ve işyerlerine Ramona adı verilmiştir.

Jackson'ın romanından 100 yıl sonra, karışık ırkların yaşadığı kültürel bir ortamda, ırk karışımı, hala vatanını bulamamıştır. Irk karışımına karşı olan son yasalar, 1960'larda, ABD Yüksek Mahkemesi tarafından anayasaya aykırı bulunmasına karşın, ABD toplumunun kültür araçları hala karışık kökenli halkın gereksinimlerini ve özlemlerini, hatta varlığını bile inkar etmeyi sürdürmektedir.

mis.ce.ge. NATION adlı bu enstalasyon, Ramona Miti'nin bir çeşitlemesinden hareketle, "ırk karışımı" ile ilgili çağdaş bakış açılarını incelemeyi amaçladık. Irk karışımını yaşamış olanlarla onların çocuklarının mutlak trajedisi olan varsayımsal yozlaşma ve küçük düşürülme ile ilgili ders verici nitelikteki 18. yüzyıl resimlerini, 19. yüzyıl romanlarını ve 20. yüzyıl filmlerini yeniden yorumladık.

Enstelasyonun ortasında bulunsn Ramona'nın Yatak Odası, Miki Seifert ve William Franco'nun ortak yapımı olan Ramona: Birth of a mis. ce. ge . NATION (ramona: Irk Karışımının Doğumu) adlı videonun izlendiği yerdir.Video, ırk karışımına karşı olan savların basmakalıp yapısını sunar. Ayrıca, "ırk" kurgusu üzerine ve ırk karışımının, beylik sözlerin dışında düşünmenin zorluklarını ortaya çıkaran soruların sorulmasına neden olur. Irk karışımının "trajedisi" ayrıca, Flaming Star'da (Parlayan Yıldız) "melez" Kiowa'yı canlandıran Elvis Presley'in filmin doruk noktasına yaşadığı kimlik bunalımı; Mohikanlar'ın Sonu'nda farklı ırklardan olan iki aşığın, Uncas ve Cora'nın kendilerini uçuruma atmaları; Batı Yakası Hikayesi'nde Tony ve Maria'nın uyumlu ilişkisine karşın, ölümün kaçınılmaz son olduğu bir çevrede "bize yer yok" demeleri gibi filmler bağlamında da açıkça gözler önüne serilmiştir.

Bir duvar yapıtı olan mes. ti. zo. NATION, ırk farklılıklarının ve karışık soyları, görse sınıflandırma sistemine uygun olarak betimlemeye çalışan 18. ve 19. yüzyıl başlarındaki Meksika castas resimlerini yeniden yorumlar. "Nesnel" gözlem görüntüsü altında da olsa, bu resimler, hangi ırk karışımının Avrupalı kanını "soylulaştıracağı", hangisinin e "küçük düşüreceği" üzerine değer

yargılarıyla yüklüdür. Ancak, casta'lar ABD'de kabul edilmekten çok inkar edilen ırk karışımını betimler.

Yapıtta ayrıca çağdaş bir California'lı ailenin yakın akrabaları olan primo'ların büyütülmüş fotoğrafları da kullanılmıştır. Bu imgeler, 1990'lard, ABD'deki saf ırkın kültürel dokusu ile hiyerarşisinin, bu soyu karışık yakın akrabaları temsil etme ve yansıtmadaki yetersizliğine dikkat çeker.

Irkların karışımı ve karılık soy olgusunun, bütünüyle "çok-kültürlülük" ve "çeşitlilik"le ilişkili olduğunu düşünüyoruz. Ancak, eğer diyalog tarihsel bağlama oturtulup, ABD toplumunda derin kök salmış varsayımlar sarsılmaz, kendimizi olduğu kadar, kültürel kurumlarımızı da yeniden tanımlama ve gözden geçirmenin hem gereksinim, hem de istek olduğunu kabul etmezsek, bu terimlerin çevresinde oluşan söylemler anlamsız kalır.

*Başlık Türkçeye çevrildiğinde anlam değişikliğine uğrayacağından, İngilizce bırakılmıştır.

mis. ce . ge. NATION

David Avalog and Deborah Small

Nearly 150 years after CALifornia became the 31st state of the United States, California's residents continue to be plagued by the question: can we learn to live with the reality of a state composed of aborginal nations, immigrants, the descendants of slaves, and millions of people of mixed ancestry? The question is not new, but, today, as resident of a California more culturally diverse than at any time in its multicultural history, we are still without answer.

In 1884, Helen Hunt Jackson attempted an answer when she created Ramona, a melodramatic novel full of intrigue, romance, and cast of characters who are meant to reflect principle characters and star-crossed lovers, Alessandro, the "full--blooded" son of a Cahuilla Indian Chief, and Ramona, the "half-breed" foster hild of a Spanish land grant aristocrat, are doomed by the racial violence of a alifornia giving birth to itself.

Jackson intended to write a devestating critique of 19th century US Indian policies, but Ramona is more often credited with the "rediscovery" of the Spanish period of California history. Hers is a fabricated past that has served so well as a boon to the tourist industry and real estate development. Three hafve been endless editions of the novel, which was required reading in California schools into the 1950's, as well as, three movie versions, a popular song, a town, streets, and businesses all named after Ramona.

One hundred years after Jackson's novel, miscegenation laws were declared unconstitutional by the US supreme Court in the 1960' but the cultural apparatus of US society often continues to deny the existence as well as the needs and aspirations of people of mixed ancestry.

The installation, mis.ce.ge. NATION, uses version of the Ramona Myth as a point of departure to examine contemporary attitudes about "race mixing". We reinterpret "8th century paintings, 19th century novels, and 20th century films-object lessons in the supposed deterioration, degradation, and ultimate tragedy for the participants and children of miscegenation.

The centor of the installation is Ramona's Bedroom a viewing room for the video, Ramona: Birth of a mis.ce.ge.NATION, co-produced with Miki Seifert and William Franco. The video demonstrated the formulaic nature of the arguments against racial mixing. It also raises questions about the construct of "race" and how

difficult it is to think about miscegenation in any but cliched terms. The terms when Elvis Presley, who plays a Kiowa "half-breed," has a racial identity crisis at the climax of *Flaming Star*, when Uncas and Cora, race-crossed lovers, leap to their deaths in the *Last of the Mohicans*, and when death is the inevitable outcome in a world here, in spite of the harmonizing of Tony and Maria in the *West Side Story*, there is no "place for us."

mes.ti.zo.NATION, a wall work, reexamines 18th and early 19th century Mexican *castas* paintings, a genre that attempts to represent racial difference and mixed ancestry according to visual taxonomic system. Despite a facade of "objective" observation, the paintings are burdened with value judgements about which racial mixtures "ennoble" and which mixtures "degrade" European blood. Nevertheless, the *castas* depict racial mixing a reality more often denied than accepted or even acknowledged within the United States.

The piece also uses enlarged snapshots of primos' first cousins in a contemporary southern California family. The images point to the inadequacy and express the reality of these couplings' mixed ancestry in the 1990's.

We think miscegenation and mixed ancestry have everything to do with "multiculturalism" and "diversity." But the discourse around these terms is meaningless unless that dialogue is historically contextualized, challenges US society's deeply ingrained assumptions, and acknowledges both the necessity and desire to reimagine and redefine ourselves as well as our cultural institutions.